

Blijf met je handen van onze Pride af!

In deze verklaring zullen we informatie delen over onze ervaringen tot nu toe met het COC en de gemeente. Vorig jaar organiseerden wij, de Queer Revolution Leiden, samen met een coalitie van organisaties de eerste pride-mars in Leiden in bijna 40 jaar. Het was een radicaal, inspirerend en leuk protest; er kwamen meer dan 500 (!) mensen opdagen.

De Pride March in 2021 werd georganiseerd door lokale, queer, en radicale activisten. Het werd volledig onafhankelijk van het COC en de gemeente georganiseerd, wat betekent dat we ook geen financiering van hen kregen. We hadden hun geld niet nodig. De gemeente maakte het organiseren van de pride zelfs bij elke stap vervelend. Als we geen ervaren organisatoren hadden, zou onze radicale pride gebukt zijn gegaan onder politie- en overheidsrepressie, waardoor het niet meer zou zijn geworden dan een verzameling van wat toespraken met een regenboogthema en lege woorden.

Na de obstakels die we tegenkwamen van de kant van de gemeente, zal het je verbazen dat zowel de gemeente als het COC ons 'uitnodigden' om HEN te helpen de volgende pride samen te organiseren in 2022! Na het zien van ons collectieve succes, wilde de gemeente een deel van de eer voor de volgende pride, en schakelde over op een nieuwe strategie in plaats van ons opnieuw tegen te werken.

Als gevolg van onze recente ervaring met de gemeente, waren we erg terughoudend, maar besloten toch om in goed vertrouwen een gesprek aan te gaan om te zien of we een constructief gesprek met hen konden hebben. Helaas was dit *niet* het geval.

Onder de aanwezigen bij onze afspraak met de gemeente bevonden zich het hoofd van de politie (en dan niet de regenboog-klassenverraders van 'roze in blauw', maar de voluit homofobe korpschef), en het hoofd van het Centraal Station (omdat "we daar misschien regenboogvlaggen in de winkels kunnen hangen"...). Het werd ons al snel duidelijk dat we niet waren uitgenodigd om met de gemeente te bespreken hoe een pride eruit zou moeten zien, maar dat we daar waren om simpelweg onze zegen te geven aan een neoliberal pride-feest: de evenementen stonden allemaal in het teken van 'zichtbaarheid' en het voorlichten van witte cishetten in Leiden. Hoewel beide in principe niet verkeerd zijn, vinden wij dat pride zou moeten gaan over het vieren van de queer gemeenschap en het protesteren tegen de systemen en mensen die ons onderdrukken. We vroegen de gemeente of zij bereid was om evenementen te organiseren en geld uit te trekken voor evenementen die onze gemeenschap sterker zouden maken. Hun antwoord was, en dit is een letterlijk citaat: "Nee".

Ook verontrustend was de ontdekking dat het hele idee van een regenboog-kapitalistische pride in Leiden voortkwam uit het complot tussen het COC en de gemeente, organen die, zoals ze zelf verklaarden, een "zeer vriendschappelijke en hechte relatie" hebben. Wij vinden dit problematisch, omdat grassroots-organisaties altijd hun onafhankelijkheid zouden moeten bewaren ten opzichte van dezelfde officiële instanties die zij ter verantwoording zouden moeten roepen en waartegen zij hun eisen zouden moeten verwoorden. Het is dus duidelijk dat COC Leiden een relatie van programmatische en financiële afhankelijkheid onderhoudt met de gemeente, die momenteel een queerfobe instelling is.

Sinds die bijeenkomst hebben we niets meer gehoord van de gemeente of het COC.

Je kunt je dan ook onze verbazing (en verontwaardiging) voorstellen toen we naar het "Regenboogdebat" van het COC keken, toen de zesde stelling die ter discussie stond luidde: "De gemeente zal een faciliterende rol spelen bij een prideweek in Leiden." Het regenboogdebat wordt regelmatig georganiseerd door COC Leiden om te horen wat politieke partijen in Leiden voor programma hebben voor de LGBT+ gemeenschap. Het wordt meestal een paar weken voor de gemeenteraadsverkiezingen gehouden.

Het COC was bij ons gesprek met de gemeente, en was er getuige van hoe de vertegenwoordigers van de gemeente overgingen tot sneer en harde woorden toen ze erachter kwamen dat wij niet wilden dat de radicale pride van onze gemeenschap werd overgenomen door neoliberale kapitalisten. En nu, na alle communicatie met ons te hebben verbroken, willen ze de gemeente nog steeds helpen om iets over te nemen dat de gemeenschap in 2021 zelf nieuw leven heeft ingeblazen.

Nu begrijp je onze woede over de situatie in het algemeen. Maar er is meer om boos over te zijn - namelijk de feitelijke uitspraken van zowel de politieke partijen als het COC met betrekking tot een pride in Leiden.

Losgekoppeld van de gemeenschap

Uit het debat werd duidelijk dat *geen van deze politici wist dat er vorig jaar een Pride was, de gemeente meer in het algemeen ook niet, en COC blijft weigeren dit te erkennen.*

Iedereen had het steeds over 'als er zo'n initiatief zou zijn' en dergelijke, alsof er in 2021 niet al een Pride was geweest en alsof de volgende niet al was aangekondigd (25 juni!).

De arrogantie van één partij ging zelfs verder dan simpelweg niet weten dat er al een pride van meer dan 500 mensen had plaatsgevonden- D66 beweerde ronduit dat "een pride in Leiden te klein zou zijn, het is onmogelijk." (lees: "te klein om winstgevend te zijn voor onze sponsors"). De onwetendheid die deze politieke partijen toonden over de belangrijke gebeurtenissen van de Queer-gemeenschap in Leiden is onacceptabel, en getuigt van een compleet gebrek aan interesse.

Deradicalisering van Pride

Er werd ook bijna *uitsluitend* over Pride gesproken als een 'feest'. Hoewel feesten natuurlijk een versterkend onderdeel is van Pride, zou Pride ook politiek moeten zijn. Niet alleen de partijen op het "Regenboogdebat" maakten zich schuldig aan het zien van pride als een feest met regenboogthema, ook het COC denkt er blijkbaar zo over, waarbij de presentator het onderwerp inleidde met de woorden "Pride is natuurlijk een leuk feest." Dat laatste verbaast ons niet, aangezien COC Amsterdam vorig jaar publiekelijk verklaarde dat "Pride niet politiek is".

'Leiden Participeert' stelde een door het bedrijfsleven gesponsorde pride voor, waardoor onze radicale pride de zoveelste kapitalistische overname van gemarginaliseerde gemeenschappen zou worden. Blijkbaar kunnen zowel de gemeente als het COC alleen maar denken aan de consumptieve aspecten van Pride, en dus alleen maar aan evenementen die winst kunnen opleveren voor de rijken.

Pride ontqueeren

Meerdere partijen (SP, D66, en Klimaatactie Nu) stelden zelfs voor dat een Pride in Leiden niet eens alleen over de Queer gemeenschap zou moeten gaan! De SP vindt dat Pride inclusief moet zijn voor cishet mensen, Klimaatactie Nu stelde voor om Pride te combineren tot een mix van alle gemarginaliseerde groepen (met als gevolg dat witte cishet mannen met een christelijke achtergrond slechts één week per jaar geconfronteerd worden met andere mensen die hier wonen...), en D66 stelde dat er "geen LGBTQ Pride" in Leiden zou moeten zijn. Dit bevestigde onze indruk van het eerdere gesprek met het COC en de gemeente: de gemeente Leiden wil geen pride die zich concentreert rond de queer gemeenschap en die queer mensen kan empoweren. Het enige wat ze willen is een pride voor de winst van cishet mensen en bedrijven, en hun eigen legitimatie als homovriendelijke instellingen. Dit is een schoolvoorbeeld van pinkwashing.

Pride faciliteren

Ook erg ironisch is dat alle politici desgevraagd zeggen dat ze de Pride willen promoten, terwijl in werkelijkheid de gemeente (vooral via de politie) ons actief tegenwerkte bij elke stap die we zetten.

We laten ons niet van de wijs brengen!

Afgelopen Queer Pride March hebben we een belofte gedaan aan ons queer volk van Leiden: om te blijven organiseren, om onze gemeenschap te blijven empoweren, en om steeds meer ruimte te blijven opeisen tegen een bestuur dat ons klaarblijkelijk *niet* wil respecteren - en dat zelfs probeert om ons uit te wissen in haar debatten!

Tegen alle pogingen van de Leidse gemeenteraad, de Leidse politie, het COC Leiden, de Leidse machtigen en rijken, om onze revolutionaire en radicale intenties te coöpteren, om onze identiteit te veranderen in handelswaar die verkocht kan worden voor winst, om onze strijd niet-politiek te maken, BELOVEN WIJ JULLIE: WIJ ZULLEN ONZE QUEER MENSEN EN ONZE QUEER PRIDE MARCH VERDEDIGEN. De Queer Revolution Leiden is sinds vlak na het laatste protest bezig geweest om veiligere ruimtes te bieden voor jullie allemaal om te organiseren, te reflecteren, te genezen, te verbinden, en vreugde en woede te ervaren en te delen. Onze Queer Night op 18 maart was slechts de eerste van vele acties en initiatieven. We zullen binnenkort nog een Queer Night houden en onze volgende Queer Pride March is gepland voor 25 juni 2022.

Aan jullie allemaal vragen wij één ding: laat je niet misleiden door vals professionalisme, tolerantie en vriendelijkheid. Hoe?

- Ga na wie een evenement organiseert en sponsort: zijn er uitsluitend grassroots queer organisaties? Zijn er organisaties met winst oogmerk? Zijn er instellingen die we er gewoonlijk van beschuldigen queertransfobisch te zijn?
- Controleer de doelstellingen van de organisatoren: sluiten ze bepaalde mensen binnen onze gemeenschap uit (BIPoC, trans, enz.)? Streven ze naar een veiliger ruimte? Durven ze zich uit te spreken tegen de misstanden die momenteel in de samenleving genormaliseerd zijn?

Denk eraan: Wij organiseren onze gemeenschap zelf, zij moeten alleen luisteren, ondersteunen door onvoorwaardelijke middelen te verstrekken aan de gemeenschappen die

deze stad bewonen, en onze eisen uitvoeren! Laten we samen bouwen aan onze bevrijding,
van onderop, en onze gemeenschap en Queer Pride March verdedigen.

Liefde en woede,
Queer Revolutie Leiden

Queer Liberation, geen Rainbow Capitalism!

Enkele weken geleden werd het COC 'Regenboogstandbeeld' in de Haarlemmerstraat neergezet en kort daarna bespoten met roze verf. Eromheen stonden de woorden geschreven: "Queer Liberation, not Rainbow Capitalism. Trans Power!"

Wij omarmen deze roze schilder-actie, aangezien het COC samen met de gemeente heeft gewerkt aan de totstandkoming van het standbeeld. Een standbeeld dat in onze ogen niet zozeer de ideeën van mannelijkheid en vrouwelijkheid ondermijnt, maar juist inspeelt op hun cis-stereotypen.

Hoewel wij niet het initiatief tot de actie hebben genomen, symboliseert het volgens ons perfect welke houding het COC en de gemeente hebben aangenomen ten opzichte van de meer radicale queer gemeenschap in Leiden; zij zien ons als een belemmering

Het COC beseft niet dat binnen een liberaal en kapitalistisch systeem queer bevrijding (Queer Liberation), naast andere vormen van bevrijding, nooit mogelijk zal zijn. Dit standbeeld is slechts symbolisch, zonder dat er concrete stappen worden gezet om het leven van queer mensen beter te maken. In een land waar queer mensen onevenredig zwaar getroffen worden door dakloosheid, waar de wachtlijsten voor genderbevestigende gezondheidszorg en geestelijke gezondheidszorg jaren lang zijn, en waar onze veiligheid voortdurend in gevaar wordt gebracht door zowel haatmisdrijven als politiegeweld - in zo'n land is een simpel standbeeld als statement of symbool een regelrechte belediging voor onze identiteiten en strijd, en voor de realiteit van ons leven. Wij zijn mensen van vlees en bloed; geen stukken metaal die midden op een plein kunnen worden bewonderd.

Voor ons is het enige wat dit standbeeld doet, dat het mensen in Leiden een kans geeft om zichzelf een schouderklopje te geven voor hoe 'inclusief' ze zijn! Het is het toppunt van 'pinkwashing': het gebruik van queer symboliek om een beeld van queer vriendelijkheid te promoten, terwijl het niet daadwerkelijk iets doet om het doel van queer bevrijding te bereiken.

Zoals uit ons vorige bericht blijkt, hebben het COC en de gemeente actief de stemmen genegeerd van de mensen met wie wij organiseren en de mensen die met ons zijn komen protesteren, meedenken en meevieren. Nu hebben ze een standbeeld gemaakt om zichzelf daarmee te feliciteren.

Het is ten slotte erg ironisch hoe het COC de kunstenaar die het standbeeld roze heeft geschilderd heeft uitgenodigd om naar voren te komen voor een "veilig en constructief gesprek". Tegelijkertijd wordt er aangifte gedaan bij de politie door de gemeente met steun van het COC, waardoor het per definitie onveilig is voor de kunstenaar om diens identiteit bekend te maken. Het laat verder zien dat het COC geen begrip heeft van of intentie heeft om te werken aan een veiligere ruimte (*safer space*) voor queer mensen, en haar belangen heeft afgestemd op die van de politie en de gemeente in plaats van op die van haar eigen queer gemeenschap.

In plaats daarvan hebben wij geluisterd naar de stemmen van de queer gemeenschap van Leiden, en op basis daarvan hebben we besloten onszelf een ruimte te geven waar iedereen

kan praten over wat er is gebeurd: op 11 april, om 16.00 uur bij de Vrijplaats, zullen we een open discussie organiseren over het standbeeld, de tegenactie en het regenboogkapitalisme (*Rainbow Capitalism*) in Leiden. Tijdens deze discussie zullen we uitweiden over waarom we deze actie omarmen en zullen we open staan voor iedereen die hun gedachten en gevoelens wil delen.

Dit is waarom we deze actie omarmen: het laat precies de huidige symbolische functie van het COC zien, en dat hun politiek van inclusie hen tot een instrument heeft gemaakt van liberaal kapitalistische politici. En we zullen ervoor zorgen dat deze actie niet symbolisch blijft: we zullen ervoor zorgen dat er in Leiden een radicale queer gemeenschap kan bestaan. Een gemeenschap die antiracistisch, antikapitalistisch en daadwerkelijk intersectioneel is. Dat is onze belofte.

Fuck Rainbow Capitalism!

Queer Liberation Nu!